

Rozhovor s pamětníkem, Příběhy našich sousedů

VÁCLAV PEŘICH – audioscénář, Český rozhlas

Zpracovali:

Vendula Dostálová, Lukáš Schneidervind, Eliška Andrllová, Adam Sequens, Šárka Joachimová
ZŠ a MŠ Věry Čáslavské, Praha 6

Vendula Dostálová:

„Pan Václav Peřich se narodil 3. 2. 1945 v Praze - Bubenči. V jeho třech letech se přestěhoval se svými rodiči do Opavy, protože jeho tatínek ze Slezska pocházel a pracoval už v meziválečném období jako publicista, historik a archivář a na jeho rodné krajině mu nesmírně záleželo. Pro pana Peřicha a jeho blízké se stal osudný rok 1955, kdy jeho otce za údajnou velezradu postihl trest. Nevstoupil totiž do strany a vzhledem k tomu, že byl občansky velmi aktivní, pro komunisty se stal nepohodlným“.

Pamětník:

„Můj otec naštěstí dostal jenom trest nepodmíněného odnětí svobody na pět let, nicméně pět let je v nedohlednu v každém případě a strašná tragédie pro celou rodinu.“

Vendula Dostálová:

„Důležitým momentem byla pro pana Peřicha vzpomínka na příslušníky STB, kteří přišli domů zabavit knihy jeho otce. Tajně si však ponechal Machátův ilustrovaný zeměpis, který ho nesmírně zaujal svými obrázky.“

Pamětník:

„Důležitý detail byl ten, že jsem byl vyděšeným svědkem domovní prohlídky, kdy estébáci prošmejdili celý byt a nejvíc se zabývali pochopitelně otcovou velikou knihovnou, ze které udělali velikou hromadu knížek, svázaných do takových sloupků.“

Vendula Dostálová:

„Pan Peřich po ukončení základní školy nastoupil do zahradnické školy a v první polovině 60. let začal i divadelně působit. Divadlo ho naplňovalo a realizoval v něm své představy. To však komunisté brali jako provokaci a kontrolovali sebemenší detaily.“

Pamětník:

„Samozřejmě četli každou maličkost hrozně podezřívavě, jestli tam není nějaké záškodnictví, nějaká oslava západního způsobu života nebo západní kultury.“

Vendula Dostálová:

„Po náhradní vojenské službě, kterou pan Peřich strávil především na stavbách, v roce 1972 nešel spolu se svým kamarádem k volbám a režim na něj nezapomněl...“

Pamětník:

„Tak jsme slyšeli, jak tam tlampače, bylo brzy dopoledne, říkají: „Občané, soudružky a soudruzi, volební komise oznamuje, že už skoro všichni občané podle volebních seznamů přišli volit, jenom dva ještě chybí. Vyzýváme, aby se ještě dostavili.““

Vendula Dostálová:

„Pan Peřich se účastnil v době Charty 77 bytových seminářů a byl také na pohřbu Jana Patočky“.

Pamětník:

„Jinak jsem tvořil takové nárazníkové pásmo, šedá zóna se tomu říkalo. Na jedné straně člověk na takové akce jako Patočkův pohřeb a bytové semináře chodil, ale nebyl tím vlastním disidentem.“

Vendula Dostálová:

„Pan Peřich se také několikrát setkal s Václavem Havlem, poprvé v roce 1963, kdy hrál divadlo a potkal se s protagonisty divadla Na zábradlí.“

Pamětník:

„Oni byli zvědaví, jak se nám to líbilo a já jsem byl strašně zvědavěj, kdo napsal který text, protože z programu to nebylo znát. A ten člověk, se kterým jsem seděl u stolu, tak říká: „Co? To Tě bavěj ty Osvěhovi inspektoři, to je dobrý.. To napsal Vašek!“

Vendula Dostálová:

Po Sametové revoluci se stal Václav Peřich poslancem federálního shromáždění a byl i dále politicky činným. Pan Peřich má manželku, 3 děti a jedenáct vnoučat. Panu Peřichovi bude v únoru 74 let a nadále bedlivě sleduje společenské a kulturní dění.